

Й глаіс ахъоныа; радостй, й се відѣха соевърь,
 оу' веселіа й оу' сладостй; січките тіа мѣ відѣ-
 ха, й се радѹваха за ради моє спасеніе; січки-
 те тіа красоты відѣхъ; пакъ ме завѣдоха оу'
 наїдона земля въ вѣздна, й відѣха страш-
 ная й нестрѣпима мѹки во ѿдѣ грѣшникомъ
 що се оу' готованы за ніхъ, това мій покажаха
 стїи ѿгъли й мій юекоха: Віднишлай Феодоро, ѿ
 колькъ мѹки тѣ искавилъ Гдѣ соз молитвы
 стағѡ Васіліа; й чѹхъ тамъ оу' мѹките плачь,
 ивикота писокъ страшены; тіа що вѣха оу' мѹ-
 ките, єдині вѣкаха ѿхъ тѣжко наꙗ, а єдині
 вѣкаха ѿхъ люти й тѣжки мѹки; а єдині си
 кленеха дніте, за що се родиле; а нікой не
 маше да ѵмъ помогне, ни да ги' квртвліса, ни
 да ги' пожали; ни да ги' помилѹ; пакъ посла;
 довѣдохама оу' моій дбмъ, що мій є ѿ стағѡ
 Васіліа; ѵмѣ ѿстаниха иказахаміи сега светлій
 васіліатъ, слѹжї світлѧ літѹргіа заради ти-
 екъ; й познахъ за що зачитыре дні помое представленіе доидохъ на това мѣсто покойно; єтъ
 тоба беше чедш глигоріе, дёто жалеишъ да разѹ-
 миша и давидишъ; томъ ѿтому Григорію ѿ
 ѿ крѹга всемлтиый и всеблгій Бгъ, да покаже,
 за ради тіа страшніи дбадесеть важдорницы ді-
 аволскіи, сеќій православныи Христіаны, да вѣ-